

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 15

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὰ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν δραχμῆς 20.

Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιφεὶς καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκὶ ἰδιαίτην συμφωνίαν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

Δεινὴν καὶ ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν ὑπέστη ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος ἔτους. Ὁ πρύτανις τῶν παρ' ἡμῖν κλινικῶν, ὁ ἐπιφανὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀρχίατρος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας Χαράλαμπος Τ. Πρετεντέρης ἀπέβιωσε τὴν νύκτα τῆς 29 πρὸς τὴν 30 Δεκεμβρίου ἐκ τοῦ κατατρώχοντος αὐτὸν πρὸ καιροῦ καρδιακοῦ νοσήματος.

Γεννηθεὶς ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας τὸ 1818, ἐκπαι-

δευθεὶς δ' ἐν Ἐπτανήσῳ καὶ ἐν Ἀθήναις κατ' ἀρχάς, μετέβη εἰς Παρισίους καὶ μετὰ ὀκταετείς αὐτοῖσι σπουδὰς ἐπιμελεῖς ἔλαβε τὸ διδακτορικὸν δῖπλωμα. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ φιλομάθειά του καὶ ὁ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔρωσ του, ὥστε ἐφείλκυσε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν διαπρεπῶν αὐτοῦ γάλλων καθηγητῶν καὶ μάλιστα τοῦ ἐξόχου Μπουγιώ. Ἐν ἔτει 1849 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του Κεφαλληνίαν, ἐκραγεῖσσις δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐν τῇ νήσῳ τῆς χολερικῆς ἐπι-

δημίας, παρέσχε μετά σπανίας άφοσίωσης την πολύτιμον αὐτοῦ συνδρομήν, ἣν μετ' εὐγνωμοσύνης ἀκόμη ἐνθυμούνται οἱ συμπολιταὶ του. Τὴν αὐτὴν φιλάνθρωπον ἀφοσίωσιν ἐπέδειξε καὶ ἐν Κερκύρα κατὰ τὴν χολερικὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1855, περὶ ἀμφοτέρων δὲ τῶν ἐπιδημιῶν τούτων ἐδημοσίευσεν ἐμβριθεστάτας μονογραφίας. Ἀπὸ τοῦ 1851 ὅτε διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ ἐδίδαξε μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου, ὅτε διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ὥστε ἡ διδασκαλία του διήρκεσε περὶ τὰ τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ὁ σεβασμὸς μετ' οὐ προφέρουσι τὸ ὄνομά του μυριάδες ἐλλήνων ἱατρῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν μαρτυρεῖ πόσον αὐτὴν ὑπῆρξε γόνιμος καὶ λυσitelής. Ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροὺς περιπούδαστα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, τὰ μέγιστα ἐκτιμώμενα, ἡ δὲ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ ἀξία ἀνεγνωρίζετο καὶ ἐν Ἐσπερίᾳ ἐνθα πολλοὶ διαπρεπεῖς ἱατροὶ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ἐξεφράζοντο περὶ αὐτοῦ. Ὁ Πρετεντέρης ἐχρημάτισε δις βουλευτὴς τῆς πατρίδος του ἐν τῇ Ἰονίῳ βουλῇ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πολιτικὴ δὲν εἶχε δι' αὐτὸν γόητρον καὶ ἀφωσιώθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐν ἣ τοιαύτην κατέκτησεν ἐξοχὸν θέσιν καὶ δι' ἣς τοσοῦτον χρήσιμος ἐγένετο τῇ κοινωνίᾳ. Γνώρισμα κύριον τοῦ χαρακτῆρός του ἦτο ἡ φιλάνθρωπία, οὐ μόνον δὲ παρεῖχε προθύμους τὴν ἱατρικὴν αὐτοῦ συνδρομήν εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπόρους ἀλλὰ καὶ ὕλικὴν παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν, ἀθροῦς πρᾶττων τὸ ἀγαθόν. Αὐτὸς προσέτι κυρίως ὑπῆρξεν ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπὲρ οὐ ἀκαμάτως καὶ μετὰ σπανίου ζήλου εἰργάσθη.

Πάσχων ὑπὸ νοσήματος ἀνιάτου προσηθάνθη τὸν θάνατόν του καὶ προεῖπε εἰς τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ. Τὴν προτεραίαν δὲ τοῦ θανάτου του χαιρετίσας τὸν κ. Συγγρὸν τῷ εἶπε θλιβερώς: Καλὴν νύκτα διὰ παντός! Ἰδιαιτέρως ἠγάπα καὶ ἐξαιρετικῶς ἐτίμα αὐτὸν ἡ βασιλίςσα ἣτις οὐ μόνον ὡς ἱατρὸν ἀλλὰ καὶ ὡς σύμβουλον αὐτῆς θείωρει. Ὅτε προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νεκροῦ ἐφάνη εἰς ἄκρον συγκινηθὲν καὶ ἀφοῦ ἐγονυπέτησε καὶ προσηχῆθη ἐπὶ μικρὸν παρὰ τὴν κλίνην, ἠσπάζθη δακρύουσα τὸ σῶμα, ἐστόλισεν αὐτὸ ἰδίαις χερσὶ δι' ἀνθέων καὶ ἠκούσθη ψιθυρίζουσα ἐνῶ ἀπῆρχετο: Τί ἔχασα! Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπίσης εἶδει πολλὴν θλίψιν καὶ συγκίνησιν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἱατροῦ του, ὃν εἰς ἄκρον ὑπελήπτετο.

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη, ἐξαιρετικῶς δὲ τιμὰς ἐψήφισε νὰ τῷ ἀποδοθῶσιν ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἐπίτηδες συνελευσά. Πλείστοι ὅσοι στέφανοι κατετίθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ ἐν οἷς διεκρίνετο ὁ τῆς Αὐλῆς, ὁ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα συμπολιτῶν του Κεφαλλήνων. Κατὰ σύμπωσιν τὴν προτεραίαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ τῷ εἶχεν ἀπονεμηθῆ τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος. Ἐφερὲν ὁμοίως καὶ ἄλλα παράσημα ξένων Κρατῶν, ἐν οἷς καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Ρωσσίας.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Πρετεντέρη δημοσιεύομεν ἀνωτέρω φόρον σεβασμοῦ ἀποτίνοντες πρὸς τὴν μνήμην τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος, οὐ ἡ στέρησις εἶνε καὶ ἔσται ἐπαίσθητὴ παρ' ἡμῖν, τοῦλάχιστον ἐνόσω τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ὑπόληψιν θηρεύουσι ν' ἀποκτήσωσιν αἱ ἐξ Ἐσπερίας ἀγελήδων συρρέουσαι νεοφανεῖς ἐξοχότητες οὐχὶ διὰ τῶν ἔργων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγυρτικῆς ἐπιδείξεως καὶ τῶν ὠνητῶν ἐπαίνων τῶν ἐφημερίδων.

ΥΨΗΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τεῖνατε τὸ οὖς, πολιτικοί, προσέξατε, βασιλεῖς, ἀκούσατε, λαοί!
 Θὰ ὀμιλήσω περὶ διπλωματίας.
 Εἶνε ἀληθές ὅτι οὐδέποτε κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω γρῦ ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐνασχολήσεως. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ἴσως ἡ κυριώτερα αἰτία, ἣτις δύναται νὰ περιάψῃ εἰς τοὺς λόγους μου τὸ μεγαλύτερον κύρος καὶ τὴν αὐθεντείαν;

Τί πρᾶγμα αὐτὴ ἡ διπλωματία, ἀδελφοί μου!
 Οὔτε ἡ ἄρσις καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, οὔτε ἡ νομισματικὴ ἀφομοίωσις, οὔτε ἡ στρεμματικὴ φορολογία, οὔτε ἡ στρατιωτικὴ μονὰς τοῦ κ. Βούλτσου δὲν κρύπτουν δι' ἐμέ τόσα μυστήρια, οὐδὲ παρίστανται ὑπὸ φανταστικωτέρων μορφῶν εἰς τὸ πνευμά μου.

Ὁ τελευταῖος ἀκόλουθος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν εἶνε δι' ἐμέ ἐξ ὄλων ἀλλοίας ἡ τὸ κοινὸν τῶν θνητῶν πεπλασμένον μάζης ὄν. Ὅταν δὲ ποτὲ ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συνδιαλεχθῶ διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τοῦ Μελετοπούλου, ἐπὶ ἡμέρας διετέλουν *comme hébété*, διὰ νὰ ὀμιλήσω τὴν συνήθη ἐν τῇ διπλωματικῇ γλώσσᾳ. Ἐπιστεύατε σεις ὅσοι με ἀναγινώσκετε ὅτι τὸ ἄστυ θὰ ἐδημοσίευσεν ποτὲ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Γεωργίου Ζυγομαλά; Καὶ δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ὅποσον ἄρὰ γε φοβερὸν *casus belli* θὰ διεγείρῃ μίαν ἡμέραν ὁ ἐν Βερατίῳ ὑποπρόξενος;

Συλλογισθῆτε ὅλα αὐτὰ καὶ εἰπήτέ μου ἔπειτα ἂν δὲν ἔχω δίκαιον νὰ θαυμάζω καὶ τὴν τελευταίαν τῶν τριῶν τῶν παραγναθίδων τοῦ τελευταίου ἐπιτετραμμένου καὶ νὰ οἰκτιρῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς τὴν μηδαμινότητά μου.

Ἐγὼ, ὦ μητροῖά φύσις, δὲν θὰ κατορθώσω βεβαίως ποτὲ νὰ γείνω *casus belli*, οὔτε θὰ συνάψω καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸ *modus vivendi*!

Ἄλλ' ὁ θαυμασμὸς μου πρὸς τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς προχθῆς μετεβλήθη εἰς ἐκστασιν.

Κατ' ἀπαραίτητον καθήκον Ἕλληνος πολίτου, κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, πληρώνοντος φόρους καὶ ἐγγεγραμμένου ὑπ' αὐξήντα ἀριθμὸν εἰς τὸ δημοτολόγιον, ἀναγινώσκω καθ' ἑκάστην πρωίαν πᾶσαν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα καὶ πᾶν ἀφικνούμενον τηλεγράφημα. Ἰδοὺ δὲ τί εὕρισκω ἀποστραγγίζων τὰ τελευταῖα ἐξ αὐτῶν τὰ διαβιβασθέντα κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, ὡς περιλήψιν τῶν κατὰ τὸ πολυθροῦλλον ζήτημά μας καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν Εὐρώπῃ.

Κατὰ τὸν Ρούτερ τὰ ἀγγλικὰ φύλλα ἐκφράζονται δυσμενέστατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ φρονοῦσιν ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῆς δὲν πρέπει ποσῶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Κατηγοροῦσι δὲ φανερώς τὴν κυβέρνησίν της ὡς ὄργανον τῆς Ρωσσίας.

Τὰ ρωσικὰ φύλλα ἄφ' ἑτέρου κατηγοροῦσι τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐξυπηρετοῦσαν διὰ τῶν ἐξοπλισμῶν της τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀποφαινόμενοι ὅτι οὐδεμία προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Χαρίζω ἀνὰ ἐν α' Ἡμερολόγιον τοῦ Ἄστερος» εἰς τὰς σιαῖς τῶν δύο μεγαλητέρων διπλωματῶν τοῦ αἰῶνος, τοῦ Ταλλεϋράνδου καὶ τοῦ Μέττερνιχ, ἂν κατορθώσουν νὰ μοῦ εὐρουν τὴν λύσιν τῶν αἰνιγμάτων τούτων. Ἐγὼ οὔτε ἐπιχειρῶ κἄν. Ἄλλ' ἐλπίζω εἰς τὰ προσεχῆ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ν' ἀναγινώσω ὅτι ἡ Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς μέμφεται τὴν Ἑλλάδα ὡς συνομωτοῦσαν κατὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἰρλανδίας, ὁ δὲ Νέος Ἐ.λ. Τύπος ἐγ-

καλεῖ αὐτὴν ὡς διατυποῦσαν τὰς παραλογωτέρας τῶν ἀξιώσεων καὶ γινόμενὴν τυφλὸν ὄργανον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Πᾶς ὁμοῦ ἀληθῆς Ἕλλην βεβαίως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ συγκρατήσῃ ἐπὶ ταῖς εἰδήσεσι ταύταις τὴν κλασικὴν ἐκείνην πατροπαράδοτον ἀναφώνησιν:

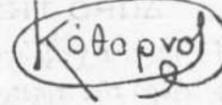
— Βρὲ τοὺς κουτόφραγκοὺς! Πῶς τοὺς γελοῦμε!

Φαντάζομαι δὲ τί νέον ἄρθρον περὶ «Διπλωματικῶν Ἀποκαλύψεων» θὰ γράψῃ ὁ Χρόνος τοῦ κ. Δούνη! «Ἡ Ρωσία βλέπουσα τὴν διὰ τῶν ἀγγλικῶν φύλλων ἐκδηλουμένην πρὸς ἡμᾶς δυσμένειαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας θὰ προσπαθήσῃ βεβαίως νὰ μᾶς προσεταιρισθῇ καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ μᾶς χρησιμοποιοῦσῃ πρὸς ἐκτελεσιν τῆς διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Τοῦτ' αὐτὸ ὁμοῦ θέλομεν ἐπιτύχει καὶ παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἣτις θὰ θελήσῃ ἀναμφιβόλως νὰ ἐπωφεληθῇ κολακεύουσα ἡμᾶς, ἀφοῦ παρατηρήσῃ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐχθρικωτάτην γλώσσαν τῶν ῥωσικῶν φύλλων», κτλ.

Οὕτω δὲ θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀπολαύσωμεν ἐν βραχυτάτῳ τὰς ἡδονὰς τῆς γενικῆς πρὸς ἡμᾶς δυσπιστίας, ὄργανα ἐν τῇ μεγάλῃ εὐρωπαϊκῇ συναυλίᾳ ὅτε μὲν τοῦ ἐνός, ὅτε δὲ τοῦ ἄλλου, αἰολικαὶ φόρμιγγες δονοῦμεναι εἰς οἰουδήποτε ἀνέμου τὴν φορὰν, ἀξιοὶ ἀπόγονοι τῶν μισθοφόρων τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, τῶν σήμερον μὲν δουλευόντων αὐτοῖς, αὔριον δ' αὐτομολούντων εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον.

Τίς οἶδε δὲ καὶ ὅποια ἄλλαι νέαι ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσονται ἀφοῦ ἄπαξ ἐπανήλθομεν εἰς τὰς παλαιὰς ἐκείνας πολιτικὰς τῆς ἐπὶ Ὀθωνος ἐποχῆς παραδόσεις τῶν Ναπαίων, τῶν Μοσχομαγκιτῶν καὶ τῶν Μπαρλαίων, ὅπερ ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε μικρὸν κέρδος μετὰ πεντηκονταετῆ ἐλευθεροῦ βίον!

Ἄλλ' ἐμὲ εἰς τὸ ἐξῆς διακρητύτω ὅτι ἐν μόνον πρᾶγμα πλέον θὰ δυνήθῃ νὰ μὲ ἐκπλήξῃ: Ἄν ἀναγνώσω κανένα πρῶτ' εἰς τὰς ἐφημερίδας κανενὸς ἡμισφαιρίου ὅτι οἱ κυβερνήται μας, οἰοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν, ἀπεφάσισαν νὰ γείνωσιν ὄργανα..... τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΙΣ

Παρερριμμένα εἰς μίαν γωνίαν, ξεθωριασμένα ἐκ τῆς προστριβῆς, συνθελασμένα, ἠκρωτηριασμένα μερικὰ παιγνιόχαρτα, ἀπομεινάρια οἰκτρὰ δέσμης καινουργοῦς ἀγορασθείσης τὴν προτεραίαν καὶ διασπασθείσης ἐλεεινῶς κατὰ τὸν πυρετὸν τοῦ χαρτοπαιγνίου, τὴν πρωίαν τῆς ἐπαύριον τοῦ νέου ἔτους συνωμίλου ἀνακοινοῦντα πρὸς ἄλληλα τὰς ἐκ τῆς προτεραιᾶς ἐντυπώσεις των.

— Πᾶει κ' αὐτὸς ὁ Ἄϊ-Βασίλης! εἶπε μελαγχολικῶς εἰς ἄσσοις κούπα μονόφθαλμος προσβλέπων βλοσυρῶς ὡς κύκλωψ μετὰ τὸν μόνον κόκκινον ὀφθαλμὸν του.

— Ἄϊς-Βασίλης κακοροϊζικός! εἶπεν εἰς φάντες σπαθί, οὐ ὁ πρασινοκόκκινος χιτῶν ἦτο διεσχισμένος, ἔλειπε δὲ καὶ ἐν μέρος ἀπὸ τὴν καστανὴν κόμην του.

— Ποιὸς σ' ἔκανε σὲ τέτοιο χάλι, κακομοίρη; τὸν ἠρώτησεν εὐσπλάγχχνως μίᾳ ξανθῇ δάμα.

— Ἐνας κλητῆρας, κακὸν χρόνον νᾶχη! ἀπήντησεν ὁ φάντες. Εἶχε πᾶρει μπόναμᾶ ἀπὸ τοὺς χασάπιδες καὶ τοὺς μπακάλιδες τῆς γειτονίας καὶ ἤλθε νὰ τὸν παίξῃ εἰς ἐμέ. Τὸν ἔπαιξε κ' ἔχασε καὶ τότε θυμωμένος μ' ἐκαταξέσχισε χωρὶς

νὰ ἐνθυμηθῇ ὁ ἄθλιος ὅτι εἶχαμε καὶ μίᾳ μικρῇ συγγένειᾳ μετὰξὺ μας.

— Συγγένεια μὲ τὸν κλητῆρα; ἠρώτησεν ἀπορῶν ἐν πυκνὸν ὀλόμαυρον δέκα μπαστοῦνι.

— Βέβαια! προτοῦ νὰ γείνη κλητῆρας ἐχρημάτισε κάπνο... φάντης!

Τὰ παιγνιόχαρτα ἀνεκάγχασαν ἐπὶ τῇ ἀστείότητι ταύτῃ τοῦ συναδέλφου των.

— Ἐμέ, εἶπε τὸ τρία κούπα, μ' ἐτυράνησεν ὅλη τὴν νύκτα ἕνας πρῶην τμηματάρχης! τὸ ὄνομά μου τῷ ἐφαίνετο καλὸς οἰωνὸς ἐπειδὴ τῷ ὑπενθύμιζε τὸ κόμμα του. Ὅταν εἶδεν ὁμοῦ ὅτι οὔτε εἰς τὰ χαρτιά δὲν ἔκαμνε δουλειὰ τὸ κόμμα του, ἐφοβρίσθη καὶ μὲ συνέστρεψε καὶ μ' ἐδάγκωσε...

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ! κάμν μου τὴ χάρι πήγαινε πάρα πέρα! εἶπεν ἐν παρακείμενον δύο· αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε λυσσασμένοι καὶ ζεύρω ἐγὼ!... ἔμπορει καὶ σὺ νὰ λυσσάζης.

— Ἐμένα πάλιν, εἶπε τὸ ἐννέα, μ' ἐπίασε ἕνας βουλευτῆς συμπολιτευόμενος. Τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ: Μὲ τοὺς ἐννέα του ὁ Δηλιγιάννης ἐγένειεν ἐκείνος ποῦ ἐγένειεν αὐτὸς ὁ πουντός ἐχει τύχη! Ἀλλὰ, ἐφυγε ζεματιμένος, τὴν ὥρα ποῦ ἔπερταν τὰ κανόνια.

— Κανόνια ἐφέτος θὰ πέσουν πάρα πολλὰ, μοῦ φαίνεται, εἶπε τὸ πέντε. Εἶδα κατὶ ἀξιωματικούς, κατὶ ὑπαλλήλους νὰ παίζουν ἀηληπισμένα καὶ νὰ ριψοκινδυνεύουν ποσὰ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς δυνάμεις των.

— Ἐφέτος ἦτο φτώχεια πολλή, εἶπε γενειάτης τις καὶ μακροπλόκαμος ρήγας ἔχων ἀποτεθειμένον τὸ στέμμα του ἐπὶ τοῦ καρρῶ ὡς νὰ εἶχε κουρασθῇ νὰ τὸ φέρῃ ἐπὶ κεφαλῆς. Μὲ εἶχε πάρει στὴν τσέπη του ἕνας παλαιὸς μου μωστερὴς καὶ ἐγυρίσαμε λέσχαις καὶ καφενεῖα παντοῦ ἄκουσα παράπονα, γκρίνα, κατάραις. Συνειθισμένος εἰς ταῖς λίραις καὶ τὰ χαρτονομίσματα ἐθύμωσα ὅταν εἶδα νὰ πουντάρουν ἐπάνω μου δεκάραις καὶ ἤλθα ἐτέρσος κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω πόσαις φοραῖς!...

— Μεγάλη ἡ καρρῶσύνη σου! εἶπεν ὁ λογοπαίκτης φάντες.

— Ἄ, ἐξηκολούθησεν ὁ ρήγας ἀφοῦ προσέβλεψε λοξῶς τὸν διακόψαντα, πᾶν οἱ καιροὶ ἐκείνοι ποῦ ἐκυλοῦσαν ἄρθονα ἐπάνω μας τὰ ναπολεόνια! Τὸ ἑλληνικὸ χρυσάφι ἐφυγε ὅλο εἰς τὴν Εὐρώπη, ἐγένει κανόνια, ὅπλα, στολαί, ναρκοβόλα, διότι τώρα οἱ Ἕλληνες εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ παίξουν τὸ μέγλο παιγνίδι.

— Μὰ θὰ τὸ παίξουν ἢ ἀπλῶς ἔτσι παίζουν; ἠρώτησεν ὁ ἀδιόρθωτος φάντες.

Ὁ ρήγας ἔλαβεν ἦθος αὐθεντικὸν καὶ ἠτοιμάσθη ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ σκουπιδιάρης ἐλθὼν διέκοψε τὴν συνδιάλεξιν καὶ παραλαβὼν τὰ παιγνιόχαρτὰ ἔρριψεν αὐτὰ εἰς τὸ κάρρον.

Ἄϊς

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
(Καθυστερήσαν)

Ἀπόλλων, Ἀθηναῖα καὶ Κουκουβάργαι,
Σωκράτη, Πλάτων καὶ λοιπὰ μνημεῖα,
να βλέπατε προχθές τόσαις καγκάραις
μπροστά σας τὰ διαβαίνοντ' μία, μία,
λιγοῦρα θὰ σᾶς ἐπύλανε καὶ ζάλη...
Ἀλλὰ καὶ σεῖς θαρρῶ ἔχετε χάλι!

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἐ! πᾶνε πλὴ τὰ φέμματα στὰ περασμένα χρόνια..
τώρα καθένας καρτερεῖ τὰ λυώσουνε τὰ χρόνια,
καὶ μόλις τῆς ἀνοιξέως θὰ ψάλουν τὰ πουλιὰ
ἀρχίζομε τὸν πόλεμο μὲ τὴν Πρωταπριλιά!

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Τὸ ὠρσιότερον δῶρον ἐφέτος τὸ ἔκαμεν ὁ οὐρανός μας.
Μετὰ τόσου καιροῦ δυσθυμίαν καὶ κατῆφιαν, ἐφύλαξε τὴν
παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἐχάρισεν εἰς τοὺς ἀθηναίους
καὶ τὰς ἀθηναίικας του... μίαν καλὴν ἡμέραν.

Υ+Υ

Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄστοι ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ ἐώρτασαν τὴν
παραμονὴν τῶν κατὰ τὸ παλαιὸν περιέργοντ' ἔθιμον. Δὲν ἔλει-
ψαν δὲ ὁμολογουμένως οὔτε ἡ εὐθυμία οὔτε ἡ κίνησις οὔτε
ἡ ζωρότης. Παρὰ μόνον ἂν εἶχον ὀλίγω περισσώτερον οἱ
ἑορτασταί, θὰ ἦτο τελεία ἡ παραμονή.

Α+Α

Υπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην ἔποψιν ἡ ἑορτὴ τῆς πρωτο-
χρονιαῖς ὠμοιάζε μεγάλην ἀναπαράστασιν τῆς σαιξπηρείου κω-
μωδίας « Πόλις θόρυθος διὰ τίποτε ». Ἡ τοῦλάχιστον διὰ
πολύ ὀλίγα πράγματα. Ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τῆς ὁδοῦ Ἐρ-
μοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης τῆς ὁδοῦ Αἰόλου δύο μεγάλοι θεαὶ
ἐπώπτευσον τῆς ἑορτῆς, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ἡ ἀναγκα-
στικὴ κυκλοφορία. Θεαταὶ ἦσαν ἀπὸ τῶν καταστημάτων τῶν
οἱ... ἔμποροι. Ἀλλὰ διατὶ δὲν ἔχειροκρότου ἀφοῦ εἶχον
καθ' ὅλα ἐλευθέρως τὰς χεῖρας;

Υ+Υ

Ἡ χαρτοπαιξία ὅμως ἔθαλλεν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰς
λέσχας.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ συνήντησα ἓνα μαθημένον, ὅστις μὲ
τὰς ἀπομεινάσας αὐτῷ ὀλίγας δεκάρας εἶχεν ἀγοράσει ἓν
ἀντίτυπον τῶν Ἀττικῶν Νυκτιῶν (ἐκδοσις νεωτάτη, τόμοι
τέσσαρες, ἀπευθυντέον τῷ κ. Παρασκευαΐδῃ) καὶ κατεγίνετο
να παραδῆσῃ τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο ὠραῖον « ἔσσμα Ἐνετοῦ »
τοῦ μακαρίτου Βασιλειάδη: « Μίαν ἡμέραν τῆς λέγω,
Δόρα—εἰς μάχας φεύγω, μὴ μὲ λησμονεῖ... » ὡς ἐξῆς:

Μίαν ἡμέραν τῆς λέγω — Δώρα,
Δὲν θὰ σοῦ κάμω ὁ μακαροῦς
Μὲ ἐξετίναξε — Πλεον τόρα,
Γὰ μπουναμάδες ποῦ ὁ παρᾶς;

Υ+Υ

Ἐπὶ τῇ διακοσμῇ καὶ τῷ πλούτῳ τῆς ἐκθέσεως τῶν
κομψουργημάτων τῶν διεκρίνοντο ἰδίῳ ὅπως πάντοτε ὁ πο-
λὺς Μάιφαρτ, ὁ Χουτόπουλος, καὶ ὁ Λαβαρβέρας. Ἄλλ' ἐφέ-
τος ἰδιαιτέραν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, χάριν καὶ πολυτέλειαν
εἶχον τὰ δῶρα τῶν χαρτοπωλείων. Καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται
αὐτὰ ἐγείναν κατὰ προτίμησιν... δωροδῶλα.

Υ+Υ

Καὶ ὀλίγοι σπινθηρισμοὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ πνεύματος τῶν
δρόμων:

Τὸ γνωστὸν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου κατ᾽ ἄστημα Sidney et
Noël προσεπάθει νὰ ἐλκύσῃ καὶ μεταφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν ταύ-
την τὴν πρωτοχρονιάτικην κίνησιν.

Εἰς τῶν περιπατητῶν, διαβαίνων ἐξωθεν καὶ ἀναγινώ-
σκων τὴν ἐπιγραφὴν:

— Γὰ κῦτταζε, λέγει πρὸς τὸν σύντροφόν του, αὐτὸς ἀ-
κόμη Χριστοῦγεννα ἔχει!...

Υ+Υ

Ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου εἰς πωλητῆς μικρῶν ξιφιδίων διὰ παι-
διά, ἀνοιγοκλείων αὐτὰ ἐφώναζε:

— Γὰ τοὺς Τούρκους! Γὰ τοὺς Τούρκους!

Υ+Υ

Καὶ ἐν πρότυπον δεῖγμα ἀγιοθασιλειάτικης κατάρας:
Εἰς διαβάτης περῶν μετ' ὀρμῆς σκοντάπτει καὶ ρίπτει
κατὰ γῆς τὸ πανέριον μικρεμποροῦ τινός, πωλοῦντος πλαγ-
γόνας καὶ ἄλλα ἀθύρματα.

Καὶ ἐκεῖνος στρεφόμενος ἐν ὀργῇ καὶ προσπαθῶν νὰ συνάξῃ
τὰ σκορπισθέντα πράγματά του:

— Νὰ μὴ σοῦρθη σήμερα τρομάρα· αὔριο νὰ σοῦρθη!...

Ἀγενοῖμο!

ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Ἄν ἡμοννα χειμῶνανθο, ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσο,
γὰ δῶρο τῆς πρωτοχρονιαῖς ἤθελα νὰ σοῦ δώσω
ὅλα μου, ὅλα τὰ λουλούδια.

Ἀλλὰ φτωχὸς τραγουδιστῆς μὲ χεῖλη μαραμμένα
σοῦ δίνω - γὰ ἐνθύμισι - δυό, δυὸ ζευγαρωμένα
ὅλα μου, ὅλα τὰ τραγούδια.

Καινούργια τὰ τραγούδια μου γὰ σὲ δὲν θὰ φανοῦνε
γὰτὶ ἐσὺ τὰ διάβασες προτοῦ ἴσδὸν κόσμῳ βροῦνε
καὶ μέσα ἴστην καρδιά κλεισμένα.

Γιατ' εἶνε τὰ τραγούδια μου βγαλμέν' ἀπ' τὴν καρδιά μου
ἐκεῖ ποῦχεις τὸ θρόνο σου, γλυκερὰ βασιλίσσά μου,
κ' ἐκεῖ τὰ ἔχεις διαβασμένα.

Guettiere

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Πρὸς ἀναζητήσιν τοῦ υἱοῦ του

Ἀνεύρεσι

Διάχυσι

Ἐπάνοδος εἰς τὸ καθῆκον

Σέβας υἱόκον

Κάμνει τὸ χρέο του

Εἰς τὰ ὄπλα!...

Δέκα ἡμέραις μέσα!...

Περᾶ τὰς ὥρας του μὲ τὴ ζωγραφική.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τί λύκος του μύθου και αυτή η ύπουρη μεταρρυθμισίς! Τήν παρελθούσαν εβδομάδα πάλιν διεδόθη και ανεγρήφη ότι άμέσως μετά την επιστροφήν του κ. πρωθυπουργού εκ του κατά την Θεσσαλίαν ταξιδιού του θα τελεσθή πλέον άνευ αναβολής και όριστικώς, προσλαμβανομένων των κκ. Ράλλη και Ζαίμη. Άλλά τώσαι φοράς έως τώρα έχει αναγγελθή ως όριστική και έχει διαψευσθή και πάλιν αναγγελθή και πάλιν διαψευσθή, ώστε αναμφιβόλως όταν κατορθωθή επί τέλους να γεινή πράγματι, κανείς δεν θα τήν πιστεύη.

Πληροφορούμαι ότι εις τον κ. Τρικούπην εστάλη ως μπουναμάς αγαλλάτιον εξ όπτης γής, επί τούτω κατασκευασθέν, παριστών μεγάλην γυναίκα παραλυτικήν, ύπνώττουςαν επί σωρού έγγραφων. Κάτωθεν δε κεχαραγμένην τήν έπιγραφήν: ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Άναμφιβόλως εύπροσδεκτότερον δώρον κανείς δεν θα ήδύνατο να του κάμη.

Άπό τινος χρόνου ό πρό της Άκαδημίας χώρος φωτίζεται καθ' έσπέραν τακτικώς.

Εις διαβάτης παρατηρών τήν πράγματι ωραίαν άποψίν της έν ώρα νυκτός:

— Για φαντάσου όταν θα μπουν και τα φώτα των άκαδημαϊκών!...

Λέγουν ότι η αναγκαστική κυκλοφορία ενέκρωσε την αγοράν και έριψεν εις άρχην τήν έμπορικήν κίνησιν. Και έν τούτοις τήν παραμονήν του νέου έτους η κυκλοφορία έν ταίς όδοις Έρμου και Αϊόλου ήτο ζωηροτάτη και πλέον η αναγκαστική!

Παραλειπόμενα της έορτής της Άκαδημίας. Τήν έσπέραν της περιφήμου τελετής της άποκαλύψεως των εικόνων, ένω ό κόσμος συνωθείτο και ήγηνία προσπαθών να εισέλθη έν αύτῃ, δύο τραμπούκοι διερχόμενοι έξωθεν οίνοβαρεις και βαδίζοντες περιπλεγδην, έψαλλον άποβλέποντες πρός αύτήν τό γνωστόν λαϊκόν τραγουδι:

Ηθελα νάρθω τό βράδυ, Σίνα-νά, Σίνα-νά!.....

Και έν έφετεινόν σύντομον δείγμα, άνάλογον πρός τας περιστάσεις, της πάντοτε τώσω πρωτοτύπου και πλουσίας άγιοβασιλειάτικης ποιήσεως:

«Τού πολέμου ήμέρ' αναλάμει Πόλεμον κράνον βοννά και κάμποι. Πόλεμον θέλει δη ή κτίσις. Όπλα φωνάζει δη ή φύσις. Έμπρός λέγονι τά δένδρα και δάση Τό μάρς φωνάζονι ερημίας και άλη. Έμπρός πηγαίνετε παιδες Έλλήνων Σας κράζει ή δόξα των άρχαίων εκείνων. Κ' έλευθερούτε όμοιθεις. Όπως παιδεύον Τούρκ' άγενοις. Κ' εγώ άγγελιας εις όλους κομίζω Μι ρίας ιδίας τήν πόλιν φωτίζω. Νέους χριμώνας θα έποφερω Νέους θεσμούς άσφαλώς γιά να φέρω. Έτη πολλά και καλά έν ώρα χριμώνος Σας εχχετ'ό διανομεός θεσμών και Έλικώνος».

Αξενίσεις

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΛΑΝΗΣ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ

(Άπόσπασμα εκ των πρακτικων του Συλλόγου των Εισαγγελιων).

Ο εισαγγελεύς. Είχον δικαίον οι συναξαρισται τάξαντες έφορον και προστάτιδα της τελευταίας ήμέρας του έτους, Μελάνην τήν όσιαν.

Ότε ήμην θαμών των σχολικων θρανίων και σχέσεις άθεμίτους μετά της μελάνης μόνον οι τρεις εκ των δακτύλων μου είχαν άπροσέκτως έν αύτῃ έμβαπτόμενοι η και η γλωσσά μου αύτῃ λαϊμάργως άπαλείφουσα σταγόνα τινά πεσούσαν εκ της ρινός της συναγχαμένης γραφίδος μου και στιγματίζουσαν τον άθωον χάρτην του μαθητικού τετραδίου μου, τότε δεν ήδυνάμην να έννοήσω τί κακόν έκαμεν η κατηγορουμένη και συρίζει μαινεται και κραυγάζει ό κόσμος κατά τήν έπέτειον της έορτής της, ως να έπρόκειτο να άποδοκιμάση τήν χειροτέραν πριμαδόνα ήτις από καταβολής των παριστίσεων θεάτρων έτίμησε διχ της παρουσίας της τό Άστν... της Παλλάδος.

Άλλ' ότε έμεγάλωσα, και μάλιστα ότε οι άλλοτε μελανοφορούντες ένεκεν αύτης δάκτυλοί μου, ζύοντες θωπευτικώς τήν κεφαλήν μου, ίνα τήν πείσωσι να κατεβάση καμμίαν ιδέαν έμάνθανον ότι αι τρίχες μου εκεί επάνω ήρχισαν να έκτελώσι γυμνάσια άραιάς τάξεως, η ότε άνεγίνωσκον γλωσσολογικάς μελέτας, τότε ήρχισα να πείθωμαι ότι η κατηγορουμένη εινε αξία όλης της άποδοκιμασίας και όλων των βασάνων, άτινα ύφίσταται κατά τήν έορτήν της, διότι γίνεται καθ' εκάστην όργανον τώσων έγκλημάτων, μη εξαίρουμένων έννοείται των έγκλημάτων του τύπου έν οίς ύπάγεται και τό παρόν.

Όλα τά έγκλήματα, κύριοι δικασται, εξ αύτης πηγάζουσιν, Η Άχερουσία λίμνη δεν έγένετο ποτέ αίτία τώσων στεναγμών όσων αύτῃ. Όλα τά κοινωνικά, τά πολιτικά και ιδίχ τά φιλολογικά έγκλήματα, μη εξαίρουμένων των έπιγραμμάτων του φίλου μου...

— Σιωπή!

Εξ αύτης προέρχονται. Προσκαιώ ως μάρτυρας όλως τούς γράφοντας και ιδίχ τούς αναγινώσκοντας τας εφημερίδας, τά περιοδικά και τά βιβλία.

Επειδή δε, κύριοι δικασται, ουδέν ύπάρχει φρικωδέστερον δηλητήριον από εκείνο δι' ου γράφει ό λόγιος τας άνοησίας του, ό διδάσκαλος τούς κανόνας και τας εξαίρέσεις των, ό δικηγόρος τά έξοδα, ό ιατρός τας συνταγάς και ό έμπορος τά βερεσέδια και τούς λογαριασμούς σας,

Επειδή η όσια Μελάνη παρέχει εις πάντας άνεξαιρέτως τό δηλητήριον τούτο πρός αύξησιν των συγγραμμάτων και έλάττωσιν των μυελών,

Διά ταύτα και όσα έλησιμόνησα, εξαίτουμαι να καταδικασθῃ η κατηγορουμένη εις άειφυγίαν από της γής, και να καώσων όλα τά σώματα των έγκλημάτων της μη εξαίρουμένου και του σημερινού Άστεος.

Ο πρόεδρος.—Κατηγορουμένη έγέρθητι. Πώς όνομάζεσαι;

— Μελάνη η όσια.

— Ποϋ κατοικεις;

— Έν τοις μελανοδοχείοις.

— Πόσων έτών εισαι;

— Δεν ένθυμούμαι ακριβώς. Εις τά τοιαύτα τό μνημονικόν του φύλου μου εινε όλίγον άσθενές. Υποθέτω ότι είμαι χιλίων έτών ως εξαγεται εκ του όνόματός μου παραγομένου εκ των γαλλικων λέξεων mille an....

Οι δικασται. Εις θάνατον! εις θάνατον!

Ο πρόεδρος. Ήσυχία! Τί άπολογείσαι εις όσα σου κατηγοροϋσιν;

Η όσια Μελάνη. Άν ήμην Άμερικανίς, κύριοι δικασται, θα σας έλεγον επί τό πρακτικώτερον: Τώσαι χιλιάδες τόνων εκ του αίματος μου έρρευσαν έν Ελλάδα κατά τό λήξαν έτος. Έκ τούτων κρίνατε διά τά παρελθόντα. Θα προσέθετον δε και αναλυτικά τινα κονδύλια δηλοϋντα δι' αριθμών τας πληγάς, ως εκαστος κλάδος μοι επήνεγκε, διχ τ' αναγνώσματα ιδίχ, άτινα οι λόγοι προσήνεγκον εις τούς θέλοντας η μη να τ' αναγνώσωσιν.

Άλλ' όχι. Καλώ ως μάρτυρας της ύπερασπίσεως καγώ όλας τας φιλολογικάς έπιθεωρήσεις αίτινες έγγράφησαν επί τη λήξει του έτους. Έν αύταις θα ιδήτε τί ύπέστην διά τήν αρχαιολογίαν και τήν γλωσσολογίαν, διά τήν ιστορίαν και ποιήσιν, διά τήν γεωγραφίαν, τήν λογικήν και τά διδακτικά βιβλία. Έν αύταις θα ιδήτε τά δεινοπαθήματά μου, και τά όνόματα των δημίων μου,ών ουκ έστιν αριθμός. Όρος ύψηλότερον του Γολγοθῃ σχηματίζουσι τά φύλλα των συγγραμμάτων, των περιοδικων, των εφημερίδων. Ιδίχ αύται εκμυζώσι καθ' εκάστην τό αίμα των μελανοδοχείων μου. Η εφημεριδογραφία, η άσπονδοτέρα των έχθρων μου, όμοιάζει πρός Λερναίαν ύδραν. Της κόπτεται τήν μίαν κεφαλήν, τον Άσμοδαϊον η τον Αϊώνα επί παραδείγματι, και παρευθύς αναφύονται μυρία άλλαι, τό Άστν, ό Χρόνος Αθηνων, τό Αρδηρ, αι Ειδήσεις και άλλαι και άλλαι. Δι' εκάστην γραμμήν αυτων ύφίσταται και ένα αίματηρόν διά της γραφίδος νυγμόν. Τό αυτό συμβαίνει και με τά ήμερολόγια και τά περιοδικά, παύει τό έν και εκδίδονται Μυρία όσα νέα.

Και έπειτα άφ' όλα ταύτα, τολμώσι να με σκόπτωσι και να συρίζωσιν ως τρελλοί κατά τήν έπέτειον της έορτής μου οι άχάριστοι, οι άγνώμονες! άρου καθ' εκάστην με αναγκάζουσι να χύνω μαύρα δάκρυα διά τας άνοησίας των. Έντροπή. Όταν ιδήτε πόσα έπαθα κατά τό έτος μόνον τούτο θα έννοήσητε τά δικαία μου, και θα μαντεύσητε τί έχω να ύποστῶ άκόμη.

Ουδέ κατ' αύτήν τήν ήμέραν της έορτής μου με άφίνετε ήσυχον. Έσωτερικαι και έξωτερικαι έπιθεωρήσεις, ήμερολόγια και συναλλάγματα, συγχαρητήρια και επισκεπτήρια, όλα τότε πρέπει να τά γράψητε. Και με κάτηγορείτε ως ήθικόν αύτουργόν, ως όργανον των έγκλημάτων σας. Μελανωτῆδες! Εγώ κατά των σοφων ουδέν έχω παράπονον. Η ρήσις «Τό δις εξαμαρτείν ουκ άνδρός σοφοϋ» παρ' υμίν ιδίχ ισχύει. Και διά τούτο ίσως καλείτε σοφούς εκείνους οτινες έν η και ουδέν σύγγραμμα εξέδωκαν. Κατά των άλλων, των άσόφων παραπενοϋμαι, οτινες γράφουσι, γράφουσι, και αίωνίως γράφουσι. Άρου δε ό κατά τό παρελθόν έτος κυριεύων πλανήτης Άρης τόσα κακά μου έκαμε, αύτός ό Έρωτόκριτος μαχαιροβγάλτης όστις τό πολύ πολύ μόνον διά ραβασάκια ειναι ικανός, φαντάζομαι τί έχω να ύποστῶ από τον Έρμην τον νέον πλανήτην, οστις ειναι λόγιος και καλαμαράς!

Άλλ' από ποιους θα λάβητε παραδειγμα; από τούς συναδέλφους μου τούς άγίους; Κι' αυτοί Ρωμηοί! Άκούσατε τά κάλαρα και θα είδατε ότι και ό Άγιος Βασίλειος και αύτός με τυραννεί και άπαξ του έτους μόνον ερχόμενος να σας επισκεφθῃ:

Βαστά μελάνη και χαρτί, πένα και καλαμάρι!

Δι' όλα ταύτα και διχ τούς έναντίους ακριβώς λόγους των όσων μου κάτηγορείτε, εξαίτουμαι και εγώ να καταδικασθῶ εις άειφυγίαν διά να σωθῶ από τούς γράφοντας. Άλλως θα αναγκασθῶ να προβῶ εις αύτοδικίαν, να εκχειλίσω εκ των μελανοδοχείων μου και να σας πνίξω όλους. Έπιβοθητικώς

δὲ εὐχομαι ὅ,τι ἐγγίσετε νὰ γίνεται χροσὸς διὰ νὰ μὴν γίνε-ται... γραφίς!...

Ο γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν.... «Τὸ δικαστήριον σκεφθὲν ὅτι ἡ τε κατηγορία καὶ ἡ ὑπε-ράσπισις ἀπὸ ἐναντίων ὁρμώμεναι λόγων εἰς τὸ αὐτὸ κατα-λήγουσι συμπέρασμα.

Άκούσαν, ιδὸν κτλ. ἀποφασίζει, Προκηρύσσει διαγωνισμόν πρὸς ἐφεύρεσιν τοῦ τελειοτέρου μηχανήματος διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Μελάνης.

Καὶ ἐντέλλεται τὴν διὰ τοῦ Άστεος δημοτικῶσιν τῶν πρα-κτικῶν.

Ο στενογράφος

μδ.

Υ. Γ. Αντίγραφον τοῦ παρόντος ἐπιδοθήτω τῷ κ. Άν-τωνίῳ Δαμασκηνῷ κατοικῶ Αθηνῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ο ἡμιδιος.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Εφ' ὅσον αυξάνεται εις ηλικίαν τό ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟ-ΓΙΟΝ του φίλου κ. Ειρηναίου Άσωπίου, τώσω μεγεθύνεται και εις ὄγκον και ὕλην. Άλλά τό πάχος αυτού δεν εινε τό περιττόν λιπος των πολυσάρκων ὑπερηλικων δεσποινῶν. Εινε ἀποτέλεσμα εκχειλιζούσης ζωτικότητος και δυνάμεως αυ-ζούσης.

Τό εφετεινόν εινε ίσως τό ὀγκωδέστερον και τό ποικιλώ-τερον πάντων. Εινε δε ὄντως παράδοξος η έπιμονή μεθ' ης ὁ γηραιός εκδότης του κατορθώνει, απέναντι τώσων δυσκο-λιῶν και τώσων απογοητεύσεων, αίτινες συμπαρομαρτοῦσι τῇ εκδόσει τοιούτου έργου, να καθιστᾷ αὐτό και διά της ιδίας αυτού εργασίας και διά της συνδρομῆς των μάλλον δια-κρινομένων λογίων, καιτοι παλαιότερον πάντων, έν τούτοις και άμμιώτερον και χαριέστερον και πλέον έπιμεμηλημένον η ὄλαι αι νεώτεροι αυτού απομιμήσεις.

Μ' ὄλας δε ταύτας τας βελτιώσεις και η τιμή αυτού δεν ἤλλαξε, βεβαίως δε και τούτο δεν εινε η μικροτέρα ὑπερ αυτού σύστασις.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς *Τριχωνίας* Ἀγρινίου :

« Πρὸς τὸν φίλον μας βουλευτὴν παρατηροῦμεν μετὰ πάσης εὐκρινείας ὅτι ἡ ἀλήθεια δι' οὐδενὸς ἄλλου ἢ διὰ ζωγράφου στόματος λέγεται ».

+++

Ἐξ εἰδοποιήσεως δημοσιευθεῖσης ἐν τῷ *Φορολογουμένῳ Πατρῶν* :

« Ὁ γνωστός ὀδοντοίατρος κ. Β. Κ. *μετεγέρθη* ἐκ τοῦ ξενοδοχείου πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλατείας ἐν τῇ οἰκίᾳ... Ὁ κ. Κ. δέχεται τὴν ἐκρίζωσιν δωρεὰν διὰ τοὺς ἀπόρους ».

+++

Ἐκ τοῦ *Φανῶ* τῆς Σύρου :

« Ἐὰν ὅμως καὶ δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ βῆρος μεγάλου μαρμαρίνου Σταυροῦ τὸ θεμέλιον τοῦ τέμπλου, τότε ἂς γείνη ὁ Σταυρὸς ξύλινος, ἢ χάλκινος, ἢ καὶ ἀπὸ τενεκὲ φθάνει μόνον νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος ἀνθρώπου καὶ νὰ εἶνε ἐξωγραφισμένος ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς μέγεθος ἀνθρώπου ».

+++

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

« Ἐνθυμείσθε, συμπολίται, ὅτι ἡ ἐκ Νάξου Σοφὴ, ὑπέρβια τοῦ κ. Μ. Ἀξελῶ πρῶην προξένου τῆς Τουρκίας ἐνταῦθα, ἐκέρδησε δρ. ν. 70,000 ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ποῖος ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ τύχη δὲν θὰ εἶνε εὐνοϊκὴ καὶ δι' αὐτόν; »

+++

Ἐκ τῆς *Ἠοῦς* τῆς Σπάρτης :

« Δέον νὰ φροντίσῃ θερμότερον καὶ πλειότερον, ὅπως τὰ λιμνάζοντα ὕδατα ἐνταῦθα διὰ τῶν συνεχῶν βροχῶν ἀποκαθαίρωνται, καθόσον αἱ σηπόμεναι ἀναθυμιάσεις γεννῶσι πυρετοὺς ἐπιβλαβεῖς τῇ ὑγείᾳ τῶν κατοίκων ».

+++

Ἐκ τῆς *Κιβωτοῦ* τοῦ Αἰγίου :

« Ὁ Δεκέμβριος θέλων καὶ τὸν προκάτοχόν του νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τοὺς αὐτὸν προσαγορευόντας, κατῴρθωσεν ἀμφοτέρωθεν διὰ τῶν βορείων ἀνέμων, διετήρησε δηλαδὴ τὴν παρά τοῦ Νοεμβρίου δωρηθεῖσαν λευκότητα τῶν ὀρέων, ἀφῆκε δὲ τὰς πεδιάδας ἐλευθέρας διὰ τὴν καλλιέργειαν, δὲν κατῴρθωσεν ὅμως νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς γέροντας, τοὺς φθισικούς, τοὺς κτηνοτρόφους καὶ ἐν γένει τὰ πρὸς τὴν γῆν ἀποβλέποντα ζῶα ».

Ρευσοχηΐτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἡρ. Β... Κωνσταντινούπολιν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Α. Παλ... Αἰκατερινουπόλιν. Ἐλήφθησαν.—Γ. Χ. Κ. Βραβλιν. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ δύο δελτάρια· θὰ συμμορφωθῶμεν μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.—Ν. Τ. Ἀργουπόλιν. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ τελευταῖα 10.—Πορτοκομουστάκωφ. Ἀπατάσθε· τὸ εἶδομεν τυχαίως ἀπᾶς μόνον καὶ... δὲν ἐσχηματίσαμεν καμμίαν γνώμην.—Αἰσιώπω τῷ Φρυγί. Τολμηρὸν τὸ ἔργον ὅπερ σκέπεσθε ν' ἀναλάβητε· θὰ κρίνωμεν ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς.—Α. Στεφ... Σπίτας. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν ἀναμένομεν καὶ τὰς λοιπὰς.—Ν. Παλ... Ναύπλιον. Ἐλήφθησαν.—Ματθ. Μπον. ναύτην. Διέλθετε τοῦ γραφεῖοῦ μας ἐντός τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος ἀπὸ ὥρας 11-12 π. μ. Συνέδη παρεξήγησις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ πλείστοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδήλωσαν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα προκαταβάλωσιν ἐφ' ἅπαρ τὴν ἀξίαν ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου, ποιοῦμεν γνωστόν, ὅτι
διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις συνδρομητὰς. τιμᾶται φρ. 32
διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ » 35
(τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βῆρος ἡμῶν).

Τὸ ποσὸν τοῦτο προκαταβαλλόμενον δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς συνδρομητὰς, νὰ ἀποκτιῶσιν ὀλοκλήρον τὸ ἔργον ἐξ ὅσωνδῆποτε πλειότερων τῶν προϋπολογισθέντων 25 φυλλαδίων καὶ ἂν ἀποτελεσθῇ τοῦτο.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ προκαταβληθεῖσα ἀξία διὰ τὰ ἐκδοθέντα καὶ πληρωθέντα ἤδη φυλλαδία ἀφαιρεθῆσεται ἐκ τοῦ ἄνω ποσοῦ.

Ἀμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου πέμπεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἀπόδειξις ἐξωφλημένη παρ' ἡμῶν.

Εἰδοποιούμεν συνάμα τοὺς κυρίους συνδρομητὰς μας, ὅτι ἐτοπόσαμεν ὥρατον ἡμερολόγιον τῆς σέπτης διὰ τὸ 1886, τιμώμενον ἀντὶ 30 λεπτῶν, καὶ ἀναμένομεν τὰς περὶ αὐτοῦ παραγγελίας Ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1885.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΑΥΚΟΒΡΥΣΙΣ»

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς ἀξαναούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνόν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΓ, δυνάμενος νὰ θεραπεύσῃ πᾶσαν γαστρομαρμηκὴν ἀπάτησιν, ὑπηρετήσας ἐπὶ χρόνον μακρὸν εἰς διακεκριμένῳ τῶν Ἀθηνῶν οἰκίᾳ, εὐρίσκειται νῦν διαθέσιμος. Εὐκαιρία μοναδική, συστάσεις πλείστα ὄσα καὶ αὐθεντικά.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΗΛΛΑΝΟΥ ΠΡΩΗΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΣΥΛΗ

Ἐὰν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνέξῃ καὶ ἤρκετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἔβλεπεν ἐκ νέου πολλῶν ἀνθρώπων ΑΣΤΕΑ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀναξ τῆς Ἰθάκης ἦτο πολὺ ἔξυπνος καὶ πολὺ φιλόκαλος, ἀναμφιβόλως θὰ ἐγένετο πρῶτον συνδρομητὴς εἰς τὸ ΑΣΤΥ. (Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δραχ. 12 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, δρ. 15 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 20 διὰ τὸ ἐξωτερικόν) θὰ ἐφόρει ἀντὶ τῆς βαρείας περικεφαλαίας πύλους κομφούς καὶ στερεοὺς οὖς θὰ ἠγύραζεν ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ (λαμπρὸν καὶ εὐρωπαικώτατον πιλοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀντικρὺ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς) καὶ θὰ διήρκετο εὐχαρίστως τὰς ὥρας τοῦ πίνον καφέν καὶ διάφορα ἐλεκτικὰ ποτὰ, ἀπολαύον πάσης περιποιησεως εἰς τὸ ΑΣΤΥ, νεοσύστατον καφενεῖον κάλλιστα ἠτρεπισμένον καὶ ἐφωδιασμένον, διευθυνόμενον δὲ παρὰ τοῦ φιλοπροσόδου κ. Ἀχιλ. Ν. Σέρβου.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ δύναται νὰ παράσχῃ πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδὸς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, (διευθύνει δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεγάλου Τραπεζιτικόν καὶ Ἐμπορικόν Κατάστημα), τὴν Διπλογραφίαν καὶ καθόλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρας τινάς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἐτι δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

✦ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρη ✦